

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

Члан 1.

У Закону о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12 и 114/12-УС), у члану 2. став 1. реч: „сем” замењује се речју: „осим”.

Члан 2.

У члану 3. став 1. тач. 2) и 6) бришу се.

Члан 3.

У члану 4. тачка 2) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 2) додаје се тачка 3), која гласи:

„3) самоопорезивањем.”

Члан 4.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Обвезник пореза на доходак грађана је резидент Републике Србије (у даљем тексту: резидент), за доходак остварен на територији Републике Србије (у даљем тексту: Република) и у другој држави.

Резидент Републике, у смислу овог закона, јесте физичко лице које:

1) на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса, или

2) на територији Републике, непрекидно или са прекидима, борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

За одређивање боравака на територији Републике из става 2. тачка 2) овог члана, пуним даном боравак у Републици сматраће се и боравак у делу дана, у било ком периоду између 00 и 24 часа, осим дела дана који физичко лице проведе у транзиту кроз Републику.

Физичко лице које у одређеној пореској години није боравило на територији Републике и које у њој не испуњава услов да се сматра пореским резидентом по основу критеријума предвиђених у ставу 2. тачка 1) овог члана, неће се сматрати резидентом Републике за ту пореску годину.

Физичко лице које није било резидент у години која претходи години доласка у Републику, неће се сматрати резидентом за период пре дана када је оно први пут ушло на територију Републике, под условом да у периоду године који претходи дану првог уласка на територију Републике не испуњава услов да се сматра резидентом по основу критеријума предвиђених у ставу 2. тачка 1) овог члана.

Физичко лице које није резидент у години која следи години у којој је оно коначно напустило Републику неће се сматрати резидентом за период године који следи дану коначног напуштања територије Републике под условом да се у том периоду не може сматрати резидентом Републике по основу критеријума предвиђених у ставу 2. тачка 1) овог члана.

Физичко лице које у моменту првог уласка на територију Републике зна да ће испунити услове из става 2. тач. 1) или 2) овог члана, сматраће се резидентом почев од момента када је први пут ушло на територију Републике.

Независно од услова предвиђених у ставу 2. овог члана, резидент Републике је и физичко лице које је из Републике упућено у другу државу ради обављања послова у дипломатском или конзуларном представништву Републике, односно обављања послова за Републику у међународним организацијама, у периоду обављања делатности у том или било ком другом дипломатском или конзуларном представништву Републике, односно међународној организацији.”

Члан 5.

У члану 9. став 1. тачка 16) мења се и гласи:

„16) уплате доприноса за обавезно социјално осигурање које је привредно друштво дужно да плати за свог члана у складу са законом који уређује доприносе за обавезно социјално осигурање;”.

Тачка 22) мења се и гласи:

„22) накнада које се, у складу са прописима који уређују Војску Србије, исплаћују војницима на служењу војног рока, ученицима и кадетима војношколске установе и лицима на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире;”.

Тачка 24) мења се и гласи:

„24) премија, субвенција, регреса и других средстава која се у сврху подстицања развоја пољопривреде, из буџета Републике, Аутономне покрајине и локалне самоуправе плаћају, односно исплаћују на посебан наменски рачун носиоцу породичног пољопривредног газдинства који је уписан у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују ту област;”.

Тачка 25) мења се и гласи:

„25) ПДВ надокнаде, у складу са законом којим се уређује порез на додатну вредност, као и накнада за прикупљање и продају секундарних сировина и отпада (у даљем тексту: секундарне сировине) плаћених на текући рачун продавца;”.

После тачке 27) додаје се нова тачка 28) која гласи:

„28) новчане помоћи физичким лицима која служе за лечење у земљи или иностранству, у висини стварних трошкова лечења, документовано рачунима здравствене установе која је лечење извршила.”

У ставу 2. речи: „министар финансија” замењују се речима: „министар надлежан за послове финансија (у даљем тексту: министар)”.

Члан 6.

У члану 12а став 1. речи: „члана 15а став 2, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6) и 7), члана 21а, члана 83. став 5. тачка 1) и члана 101а ст. 1, 3. и 4.”

заменеју се речима: „члана 15а ст. 2, 4. и 5, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 6) и 7) и члана 21а”.

Члан 7.

У члану 13. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Зарадом, у смислу овог закона, сматра се и исплаћена лична зарада предузетника утврђена у складу са овим законом.

Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања која запослени у вези са радом код послодавца оствари од лица, које се у смислу закона који уређује порез на добит правних лица, сматра повезаним лицем с послодавцем (у даљем тексту: повезано лице).”

Члан 8.

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у облику бонова, новчаних потврда, робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем.

Хартије од вредности, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, које запослени добије од послодавца или од с послодавцем повезаног лица сматрају се зарадом у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности.

Зарадом из става 2. овог члана сматрају се и хартије од вредности које запослени добије на основу правила награђивања (опције на акције и др.) од послодавца или од с послодавцем повезаног лица.

Изузетно од става 2. овог члана, ако за примања из ст. 2. и 3. овог члана, која запослени добије од с послодавцем повезаног лица, трошак сноси послодавац, та примања сматрају се зарадом у моменту у којем послодавац овај трошак евидентира у пословним књигама.

Основицу пореза на зараду из става 1. овог члана представља:

- 1) номинална вредност бонова и новчаних потврда,
- 2) цена која би се постигла продајом робе на тржишту,
- 3) накнада која би се постигла на тржишту за услугу, односно погодност која се чини обвезнику,
- 4) новчана вредност покривених расхода,

увећана за припадајући порез и доприносе за обавезно социјално осигурање које из зараде плаћа запослени (у даљем тексту: припадајуће обавезе из зараде).

Ако је запослени на име примања из става 5. овог члана извршио новчана плаћања исплатиоцу зараде, основицу пореза на зараду чини разлика између вредности тих примања и новчаних плаћања увећана за припадајуће обавезе из зараде.

Основицу пореза на зараду из ст. 2. и 3. овог члана чини тржишна вредност хартија од вредности увећана за припадајуће обавезе из зараде, у моменту стицања права располагања на тим хартијама од вредности.

Ако је хартије од вредности из ст. 2. и 3. запослени стекао куповином по повлашћеној цени, основицу пореза на зараду чини разлика између тржишне цене тих хартија од вредности у моменту стицања и износа који је запослени платио, увећана за припадајуће обавезе из зараде.

Ако је тржишна вредност хартија од вредности изражена у страниј валути, основицу пореза на зараде представља њена динарска противвредност по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан стицања права располагања на тим хартијама од вредности.

Цену, висину накнаде, односно новчану вредност из става 5. тач. 2) до 4) и тржишну вредност из става 7. овог члана утврђује исплатилац зараде у моменту када се давање врши, односно у моменту преноса права располагања на хартијама од вредности.”

Члан 9.

Члан 14а мења се и гласи:

„Члан 14а

Примањима по основу чињења или пружања погодности у смислу члана 14. став 1. овог закона, сматрају се нарочито:

1) коришћење службеног возила и другог превозног средства у приватне сврхе;

2) коришћење стамбених зграда и станова који су у власништву послодавца или на располагању послодавца по основу закупа или по другом основу, уз плаћање закупнине или без плаћања закупнине.

Вредност примања из става 1. тачка 1) овог члана месечно, за сваки започети календарски месец коришћења возила, представља износ у висини 1% тржишне вредности службеног возила и другог превозног средства, према подацима надлежне организације са стањем на дан 31. децембра године која претходи години коришћења возила, умањена за износ који је запослени платио за то коришћење.

Вредност примања из става 1. тачка 2) овог члана чини износ закупнине коју послодавац плати за запосленог, односно у случају у којем послодавац не плаћа закупнину износ закупнине према тржишним ценама у месту у коме се стамбена зграда или стан налазе, умањена за износ који је запослени платио као закупнину.

Код утврђивања основице пореза на зараду примања из овог члана увећавају се за припадајуће обавезе из зараде.”

Члан 10.

Члан 14б мења се и гласи:

„Члан 14б

Зарадом, у смислу чл. 13. и 14. овог закона, сматрају се и премије свих видова добровољног осигурања, као и пензијски допринос у добровољни пензијски фонд, које послодавац плаћа за запослене - осигуранике укључене у добровољно осигурање, односно за запослене - чланове добровољног пензијског фонда, у складу са законом који уређује добровољно осигурање, односно добровољне пензијске фондове и пензијске планове.

Изузетно од става 1. овог члана, зарадом у смислу чл. 13. и 14. овог закона не сматра се:

1) премија коју послодавац плаћа за све запослене код колективног осигурања од последица незгоде, укључујући осигурање од повреда на раду и професионалних обољења и колективног осигурања за случај тежих болести и хируршких интервенција;

2) премија добровољног здравственог осигурања, односно пензијски допринос у добровољни пензијски фонд, које послодавац плаћа за запослене - осигуранике, односно чланове добровољног пензијског фонда, у складу са посебним прописима који уређују наведене области, до износа који је ослобођен од плаћања доприноса сагласно закону који уређује доприносе за обавезно социјално осигурање.”

Члан 11.

У члану 15а став 2. мења се и гласи:

„Основицу пореза на зараде чини зарада из члана 13. ст. 1. и 3. и чл. 14. до 146 овог закона, умањена за износ од 11.000 динара месечно за лице које ради са пуним радним временом.”

После става 2. додају се ст. 3. до 6, који гласе:

„За лице које ради са непуним радним временом, умањење из става 2. овог члана је сразмерно радном времену тог лица у односу на пуно радно време.

Кад лице остварује пуно радно време код два или више послодаваца, умањење из става 2. овог члана врши сваки послодавац сразмерно радном времену код послодавца у односу на пуно радно време, с тим што укупно умањење износи 11.000 динара месечно.

Кад лице остварује непуно радно време код два или више послодаваца, сваки послодавац врши умањење сразмерно радном времену код послодавца у односу на укупно радно време, с тим што збир умањења мора бити мањи од 11.000 динара месечно, односно сразмерно укупном радном времену лица у односу на пуно радно време.

Начин и поступак обрачунавања пореза на зараде из ст. 2. до 5. овог члана и достављање података Пореској управи ближе уређује министар.”

Члан 12.

У члану 16. проценат: „12%” замењује се процентом: „10%”.

Члан 13.

Члан 17. брише се.

Члан 14.

Члан 21а мења се и гласи:

„Члан 21а

Не плаћа се порез на зараде на:

1) премију за добровољно здравствено осигурање коју послодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог - осигураника укљученог у

добровољно здравствено осигурање у земљи, у складу са законима који уређују добровољно здравствено осигурање и актима донетим за спровођење закона;

2) пензијски допринос у добровољни пензијски фонд који послодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог - члана добровољног пензијског фонда, по закону који уређује добровољне пензијске фондове и пензијске планове.

Укупан износ који може бити предмет ослобођења из става 1. овог члана збирно не може бити већи од 5.214 динара месечно."

Члан 15.

Члан 21б брише се.

Члан 16.

Глава друга: „Порез на приходе од пољопривреде и шумарства” и чл. 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. и 30. бришу се.

Члан 17.

У члану 31. став 1. после речи: „делатности,” додају се речи: „укључујући и делатности пољопривреде и шумарства,”.

Члан 18.

У члану 32. став 1. запета и речи: „укључујући и физичко лице које остварује приходе од пољопривреде и шумарства” бришу се.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Обвезник пореза из става 1. овог члана по основу прихода од пољопривреде и шумарства је физичко лице - носилац породичног пољопривредног газдинства уписано у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују ту област и које води пословне књиге у складу са чланом 43. став 2. овог закона.”

Члан 19.

У члану 33. став 2. речи: „међународним рачуноводственим стандардима и” бришу се.

Став 3. брише се.

Члан 20.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Усклађивање прихода и расхода, утврђивање капиталних добитака и губитака и порески третман губитака из ранијих година исказују се у пореском билансу предузетника у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује порез на добит правних лица, ако овим законом није друкчије одређено.

Начин на који предузетници у пореском билансу исказују трансферне цене ближе уређује министар.”

Члан 21.

Члан 35а мења се и гласи:

„Члан 35а

Амортизација сталних средстава које је предузетник исказао у својим пословним књигама признаје се као расход у износу и на начин утврђен законом којим се уређује порез на добит правних лица и подзаконским актом донетим на основу тог закона.”

Члан 22.

Члан 37а мења се и гласи:

„Члан 37а

Предузетницима се у расходе у пореском билансу признају:

- 1) исплаћена лична зарада предузетника;
- 2) трошкови службеног путовања до износа из члана 18. став 1. тач. 2) до 4) овог закона.

Под исплаћеном личном зарадом предузетника у смислу овог закона сматра се новчани износ који предузетник исплати и евидентира у пословним књигама као своје месечно лично примање увећан за припадајуће обавезе из зараде.”

Члан 23.

У члану 40. став 2. мења се и гласи:

„Право на паушално опорезивање не може се признати предузетнику:

- 1) који обавља делатност из области: рачуноводствених, књиговодствених и ревизорских послова, послова пореског саветовања, рекламирања и истраживања тржишта;
- 2) који обавља делатност из области: трговине на велико и трговине на мало, хотела и ресторана, финансијског посредовања и активности у вези с некретнинама;
- 3) у чију делатност улажу и друга лица;
- 4) чији је укупан промет у години која претходи години за коју се утврђује порез, односно чији је планирани промет када почиње обављање делатности - већи од 6.000.000 динара;
- 5) који је евидентиран као обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.”

Додаје се став 4. који гласи:

„Делатности из ст. 2. и 3. овог члана опредељују се у складу са прописима којима се уређује класификација делатности.”

Члан 24.

У члану 41. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) висина просечне месечне зараде по запосленом у Републици, општини, градској општини, односно граду у којем нису формиране градске општине, остварене у години која претходи години за коју се утврђује паушални приход;”.

Тачка 3) брише се.

У тачки 4) речи: „и ангажованих чланова породице” бришу се.

Члан 25.

У члану 43. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 26.

Члан 61. мења се и гласи:

„Члан 61.

Приходом од капитала сматрају се:

- 1) камата по основу зајма, штедних и других депозита (орочених или по виђењу) и по основу дужничких и сличних хартија од вредности;
- 2) дивиденда и учешће у добити;
- 3) принос од инвестиционе јединице отвореног инвестиционог фонда;
- 4) приход од издавања сопствених непокретности.

Дивидендом из става 1. тачка 2) овог члана сматра се и ликвидациони остатак изнад вредности уложеног капитала утврђен у складу са законом који уређује опорезивање добити правних лица.

Приход од издавања сопствених непокретности из става 1. тачка 4) овог члана је закупнина у коју се урачунава и вредност свих извршених обавеза и услуга на које се обавезао купац, осим обавеза плаћања трошкова насталих током закупа а који зависе од обима потрошње купца (нпр. електричне енергије, телефона и слично).

Изузетно од става 3. овог члана приходи које од издавања непокретности оствари предузетник који обавља делатност издавања непокретности не сматрају се приходом од капитала.

Непокретностима из става 3. овог члана, сматрају се:

- 1) земљиште;
- 2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).”

Члан 27.

Члан 63. мења се и гласи:

„Члан 63.

Опорезиви приход од капитала чини новчани или неновчани износ оствареног прихода.

Ако су приходи од капитала остварени у неновчаном облику, вредност тих прихода се утврђује према тржишној вредности права, добара, односно услуга на дан остваривања прихода.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, опорезиви приход од капитала из члана 61. став 1. тачка 4) овог закона чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 25%, а ако је он остварен изнајмљивањем станова, соба и постеља путницима и туристима за које је плаћена боравишна такса нормирани трошкови се признају у висини од 50% бруто прихода.

Обвезнику пореза на приходе од капитала из члана 61. став 1. тачка 4) овог закона, на његов захтев, уместо нормираних трошкова признаће се стварни трошкови које је имао при остваривању и очувању прихода, ако за то поднесе доказе.”

Члан 28.

У члану 64. додаје се став 2. који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, стопа пореза на приходе од капитала из члана 61. став 1. тачка 4) овог закона износи 20%.”

Члан 29.

Члан 65. мења се и гласи:

„Члан 65.

Не плаћа се порез на приходе од капитала на камату:

1) на динарска средства по основу штедних и других депозита (орочених или по виђењу);

2) по основу дужничких хартија од вредности чији је издавалац Република, Аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије.”

Члан 30.

Глава шеста: „Порез на приходе од непокретности” и чл. 66, 67, 68, 69, 70. и 71. бришу се.

Члан 31.

Члан 72. мења се и гласи:

„Члан 72.

Капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом:

1) стварних права на непокретностима;

2) ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине;

3) удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности, укључујући и инвестиционе јединице, осим инвестиционих јединица добровољних пензијских фондова.

Под преносом из става 1. овог члана сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду.

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права, удела и хартија од вредности из става 1. овог члана.”

Члан 32.

Члан 72а мења се и гласи:

„Члан 72а

Капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када:

- 1) су стечени наслеђем у првом наследном реду;
- 2) се пренос врши између брачних другова и крвних сродника у правој линији;
- 3) се пренос врши између разведених брачних другова, а у непосредној је вези са разводом брака;
- 4) се врши пренос дужничких хартија од вредности чији је издавалац Република, Аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или Народна банка Србије;
- 5) је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.”

Члан 33.

У члану 73. став 5. брише се.

Члан 34.

Члан 74. мења се и гласи:

„Члан 74.

За сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, набавном ценом се сматра цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности.

Код преноса непокретности коју је обвезник сам изградио, набавну цену из става 1. овог члана чини износ трошкова изградње, а ако обвезник не докаже износ трошкова изградње, основица пореза на имовину у години настанка обавезе по основу пореза на имовину.

Код преноса непокретности у изградњи, набавну цену из става 1. овог члана чини износ трошкова изградње које је обвезник имао до дана преноса и које може да документује.

Набавна вредност инвестиционе јединице састоји се од нето вредности имовине отвореног фонда по инвестиционој јединици на дан уплате, увећане за накнаду за куповину уколико је друштво за управљање наплаћује, сагласно закону који уређује инвестиционе фондове.

Код хартија од вредности које је обвезник стекао куповином, а којима се тргује на регулисаном тржишту капитала у складу са законом којим се уређује тржиште капитала (у даљем тексту: хартије од вредности којима се тргује на тржишту капитала), набавном ценом из става 1. овог члана сматра се цена коју обвезник документује као стварно плаћену, односно, ако то не учини, најнижа забележена цена по којој се трговало у периоду од годину дана од дана који претходи продаји хартије од вредности.

Ако у периоду из става 5. није било трговине том хартијом од вредности, набавном ценом сматра се најнижа забележена цена у првој претходној години у којој је било трговања.

Код хартија од вредности које је обвезник стекао куповином, а којима се не тргује на тржишту капитала, набавном ценом из става 1. овог члана сматра се цена коју обвезник документује као стварно плаћену, односно, ако то не

учини, њена номинална вредност, а ако је реч о акцијама без номиналне вредности, сразмерни део нето имовине друштва у моменту стицања.

Набавна цена из става 1. овог члана увећава се годишњим индексом потрошачких цена од дана стицања до дана преноса, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Изузетно од става 8. овог члана код преноса непокретности коју је обвезник сам изградио, набавна цена ревалоризује се за сваку годину почевши од 1. јануара године која следи години у којој је извршено улагање до дана преноса.

За хартије од вредности којима се тргује на тржишту капитала чија је набавна цена утврђена као најнижа забележена цена из става 5, односно става 6. овог члана, набавна цена ревалоризује се од наредног дана од дана кад је забележена најнижа цена по којој се трговало до дана преноса.”

Члан 35.

Члан 79а брише се.

Члан 36.

У члану 82. став 4. речи: „амортизације, финансирања, инвестиционог и текућег одржавања имовине и друге стварне трошкове” бришу се.

Став 5. брише се.

Члан 37.

У члану 83. став 1. речи: „који уређује” замењују се речима: „којим се уређују”.

Став 5. мења се и гласи:

„Порез на добитке од игара на срећу не плаћа се на:

- 1) појединачно остварен добитак до износа од 11.000 динара;
- 2) остварен добитак од игара које се приређују у играчницама (казинима) и на аутоматима.”

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Опорезив износ, који је већи од 11.000 динара, умањује се за износ уплате на основу које је појединачно остварен добитак.”

Члан 38.

У члану 84. став 3. речи: „уплаћених средстава по основу стицања инвестиционих јединица добровољног пензијског фонда” замењују се речима: „повучених акумулираних средстава уложених у куповину ануитета”.

Додаје се став 4, који гласи:

„Износ уплаћених средстава по основу стицања инвестиционих јединица добровољног пензијског фонда из става 3. овог члана, увећава се годишњим индексом потрошачких цена од дана када се повучена акумулирана средства по основу удела члана у нето имовини добровољног пензијског фонда уложе у куповину ануитета у друштву за осигурање до дана исплате накнаде из осигурања лица, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.”

Члан 39.

Члан 85. мења се и гласи:

„Члан 85.

Осталим приходима у смислу овог закона сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, који нису опорезиви по другом основу у складу са овим законом, а нарочито:

- 1) приходи по основу уговора о делу;
- 2) приходи по основу уговора о обављању привремених и повремених послова закључених преко омладинске или студентске задруге са лицем до навршених 26 година живота ако је на школовању у установама средњег, вишег или високог образовања;
- 3) приходи по основу допунског рада;
- 4) приходи по основу трговинског заступања;
- 5) примања чланова органа управе правног лица;
- 6) накнада посланицима и одборницима;
- 7) накнада у вези са извршавањем послова одбране, цивилне заштите и заштите од елементарних непогода;
- 8) примања стечајних управника, судских вештака, судија поротника и судских тумача;
- 9) приходи по основу прикупљања и продаје секундарних сировина, прикупљања и продаје шумских плодова и лековитог биља, узгајања и продаје печурака, узгоја и продаје пчелињег роја (пчела), узгоја и продаје пужева, односно по основу продаје других добара остварених обављањем привремених или повремених послова;
- 10) награде, новчане помоћи и друга давања физичким лицима која нису запослена код исплатиоца;
- 11) примања из члана 9. овог закона изнад прописаних неопорезивих износа;
- 12) накнаде трошкова и други расходи лицима која нису запослена код исплатиоца;
- 13) узимање из имовине и коришћење услуга привредног друштва од стране власника друштва за њихове приватне потребе;
- 14) примања која, сагласно закону који уређује рад, оствари запослени по основу учешћа у добити оствареној у пословној години;
- 15) приходи које оствари физичко лице издавањем непокретности у подзакуп;
- 16) сви други приходи, осим прихода од пољопривреде и шумарства физичког лица које доприносе за обавезно социјално осигурање плаћа по решењу у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање, који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по овом закону.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. овог члана.

Опорезиви приход за приходе из става 1. овог члана чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%.

Изузетно од става 3. овог члана, опорезиви приход из става 1. тачка 15) овог члана чини бруто приход умањен за плаћену закупнину.

Изузетно од става 1. тачка 12) овог члана, порез на друге приходе не плаћа се на документоване накнаде трошкова по основу службених путовања, највише до износа тих трошкова који су изузети од плаћања пореза на зараде за запослене по члану 18. став 1. тач. 2) до 4) овог закона, ако се исплата врши физичким лицима, односно за физичка лица која нису запослена код исплатиоца, и то:

1) упућеним, односно позваним од стране државног органа или организације, са правом накнаде трошкова, независно од тога из којих средстава се врши исплата;

2) члановима представничких и извршних тела Републике, територијалне аутономије и локалне самоуправе, у вези са вршењем функције;

3) упућеним на рад у Републику, по налогу иностраног послодавца, а у вези са делатношћу домаћег исплатиоца;

4) упућеним код исплатиоца по налогу послодавца а у вези са делатношћу послодавца;

5) ако добровољно, односно по позиву сарађују у хуманитарне, здравствене, васпитно - образовне, културне, спортске, научно - истраживачке, верске и друге сврхе, односно сарађују у синдикалним организацијама, привредним коморама, политичким странкама, савезима и удружењима, невладиним и у другим недобитним организацијама, при чему не остварују било коју другу накнаду по основу те сарадње.

Изузетно од става 1. овог члана, порез на друге приходе не плаћа се на примање физичког лица - клијента банке (у даљем тексту: дужник) када банка отпише потраживање према дужнику под следећим условима:

1) да су трошкови утужења тог дужника већи од укупног износа потраживања банке од овог дужника;

2) да се овај отпис признаје као расход у складу са законом који уређује порез на добит правних лица.

Порез на друге приходе не плаћа се ни у случају отписа преосталог дела потраживања банке од дужника који је у складу са уговором о поравнању закљученог са банком продао непокретност за коју је добио кредит по вредности која је приближна уобичајеној тржишној вредности одговарајуће непокретности, а коју је у целини уплатио банци на име враћања кредита, али која је мања од потраживања банке по основу тог кредита, под условом да је према правилима Народне банке Србије то потраживање сврстано у потраживања за које се утврђује 100% резерве за процењене губитке.

На друге приходе које оствари члан ученичке задруге, члан омладинске или студентске задруге до навршених 26 година живота ако је на школовању у институцијама за средње, више и високо образовање, као и физичко лице по основу прикупљања и продаје секундарних сировина, шумских плодова и лековитог биља, обрачунати порез умањује се за 40%."

Члан 40.

Члан 87. мења се и гласи:

„Члан 87.

Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, и то:

1) резиденти за доходак остварен на територији Републике и у другој држави;

2) нерезиденти за доходак остварен на територији Републике.

Доходком из става 1. овог члана сматра се годишњи збир:

1) зарада из чл. 13. до 14б овог закона;

2) опорезивог прихода од самосталне делатности из чл. 33. и 40. овог закона;

3) опорезивог прихода од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине из чл. 55. и 60. овог закона;

4) опорезивог прихода од издавања непокретности из члана 63. став 3. овог закона;

5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. овог закона;

6) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а овог закона;

7) опорезивих других прихода из члана 85. овог закона;

8) прихода по основима из тач. 1) до 7) овог става, остварених и опорезованих у другој држави за обвезнике из става 1. тачка 1) овог члана.

Зараде из става 2. тачка 1) овог члана и опорезиви приходи из тач. 2), 3), 6) и 7) тог става умањују се за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене у Републици на терет лица које је остварило зараду, односно опорезиве приходе, а опорезиви приходи из тач. 4) и 5) тог става умањују се за порез плаћен на те приходе у Републици.

Доходак из става 2. овог члана увећава се за износ који се, у календарској години за коју се утврђује годишњи порез, обвезнику исплати по основу повраћаја доприноса за обавезно социјално осигурање у складу са законом који уређује доприносе за обавезно социјално осигурање.

Приходи из става 2. тачка 8) овог члана умањују се за порез плаћен у другој држави.

Доходак за опорезивање чини разлика између дохотка утврђеног у складу са ст. 2. до 5. овог члана и неопорезивог износа из става 1. овог члана.”

Члан 41.

Наслов дела четвртог мења се и гласи: „Подношење пореске пријаве, утврђивање и наплата пореза”.

Члан 42.

У члану 92. реч: „марта” замењује се речју: „маја”.

Члан 43.

У члану 93. став 1. мења се и гласи:

„Предузетник који води пословне књиге у складу са чланом 43. став 2. овог закона дужан је да пореску пријаву и порески биланс поднесе надлежном пореском органу најкасније до 15. марта године која следи годину за коју се утврђује порез.”

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Члан 44.

У члану 94. ст. 1. до 3. мењају се и гласе:

„Предузетник који у току године започне обављање самосталне делатности, дужан је да поднесе пореску пријаву у којој ће дати процену прихода и расхода, односно процену промета до краја прве пословне године, као и процену месечне аконтације пореза, најкасније у року од 15 дана од дана уписа у регистар надлежног органа.

Предузетник који у току године престане, односно прекине обављање самосталне делатности, дужан је да поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза у року од 30 дана од дана престанка, односно прекида обављања делатности.

Предузетник који води пословне књиге дужан је да у пореској пријави из става 2. овог члана исказе и износ обрачунатог и плаћеног пореза у пореском периоду до дана прекида, односно престанка обављања самосталне делатности, као и да уз пореску пријаву поднесе и порески биланс.”

Члан 45.

Члан 95. мења се и гласи:

„Члан 95.

Обвезник који у току године изврши пренос права по основу којег може настати капитални добитак или губитак у складу са овим законом дужан је да поднесе пореску пријаву најкасније у року од 30 дана од:

1) дана закључења уговора о преносу стварних права на непокретностима, уговора о преносу ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, као и удела у капиталу правних лица;

2) истека сваког календарског полугодишта у којем је извршен пренос хартија од вредности.

Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана рок за подношење пореске пријаве је 120 дана од дана продаје непокретности по основу које обвезник може да оствари право на пореско ослобођење сагласно члану 79. став 1. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана за пренос права које је предузетник евидентирао у пословним књигама не подноси се пореска пријава из става 1. овог члана, већ се подаци о капиталном добитку, односно губитку исказују у пореском билансу.

Обвезник пореза на приходе од издавања непокретности, као и обвезник пореза на приходе од давања у закуп покретних ствари, дужни су да поднесу пореску пријаву најкасније у року од 30 дана од дана закључења уговора о

издавању непокретности, односно закључења уговора о давању у закуп покретних ствари.

Пореску пријаву са обрачунатим порезом за који је чланом 100а овог закона утврђена обавеза самоопорезивања, осим из ст. 1. и 4. овог члана, подноси се у року од 45 дана од дана остваривања прихода.

Организатор тржишта капитала у смислу закона којим се уређује тржиште капитала дужан је да у року од 30 дана од истека сваког календарског полугодишта Пореској управи - Централни у електронском облику достави извештај о преносу хартија од вредности извршеном у том полугодишту.

Облик и садржај извештаја из става 6. овог члана прописује министар.”

Члан 46.

У члану 98. став 1. тачка 1) речи: „је регистровано обављање делатности” замењују се речима: „има регистровано седиште”.

Тачка 2) брише се.

Став 2. брише се.

Члан 47.

У члану 99. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) приходе од капитала, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник;”.

Тачка 4) брише се.

Члан 48.

Члан 100. мења се и гласи:

„Члан 100.

По решењу надлежног пореског органа утврђује се и плаћа порез на:

- 1) паушални приход од самосталне делатности;
- 2) годишњи порез на доходак грађана.”

Члан 49.

После члана 100. додаје се члан 100а, који гласи:

„Члан 100а

Самоопорезивањем утврђују се и плаћају порези на следеће приходе:

1) приходе од самосталне делатности предузетника који води пословне књиге у складу са чланом 43. став 2. овог закона;

2) капиталне добитке;

3) приходе које исплаћује исплатилац који није правно лице или предузетник, и то:

(1) приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине;

(2) камате;

(3) приходе од издавања непокретности и давања у закуп покретних ствари;

(4) друге приходе из члана 85. овог закона.

Ако исплатилац прихода нема обавезу да обрачуна порез по одбитку, обавезу утврђивања пореза самоопорезивањем има и обвезник који остварује зараде и друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, као и ако од нерезидентног исплатиоца остварује зараду по основу правила награђивања (опције на акције и др.) из члана 14. став 3. овог закона.”

Члан 50.

Назив изнад члана 101. мења се и гласи: „Начин утврђивања и доспелост пореза по одбитку”.

Члан 51.

Члан 101а брише се.

Члан 52.

Члан 107. брише се.

Члан 53.

У члану 107а став 2. речи: „овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент, и то на посебном обрасцу прописаном подзаконским актом донетим” бришу се.

Додају се ст. 5. и 6, који гласе:

„Ако исплатилац прихода у моменту исплате прихода нерезиденту не располаже потврдом из става 2. овог члана, дужан је да приликом исплате прихода примени одредбе овог закона.

Ако нерезидентни обвезник накнадно достави надлежном пореском органу потврду из става 2. овог члана, разлика између износа плаћеног пореза из става 5. овог члана и износа пореза за који би постојала обавеза плаћања да је обвезник у моменту исплате прихода располагао потврдом из става 2. овог члана, сматра се више плаћеним порезом.”

Члан 54.

Назив изнад члана 109. и члан 109. мењају се и гласе:

„Начин утврђивања и доспелост пореза по решењу

Члан 109.

Порез на паушално утврђен приход од самосталне делатности порески орган утврђује на основу података из пореске пријаве, критеријума и елемената утврђених у складу са чланом 41. овог закона.

До доношења решења о утврђивању пореза за текућу годину, обвезници из става 1. овог члана дужни су да плаћају порез у висини обавезе која одговара износу пореза утврђеног решењем за претходну годину.

Годишњи порез на доходак грађана порески орган утврђује на основу података из пореске пријаве, пословних књига и других података који су од значаја за утврђивање пореске обавезе.”

Члан 55.

Члан 110. мења се и гласи:

„Члан 110.

Порези који се утврђују решењем пореског органа плаћају се у року од:

- 1) 15 дана по истеку сваког месеца - на паушално утврђен приход од самосталне делатности;
- 2) 15 дана од дана достављања решења о утврђивању годишњег пореза на доходак грађана.”

Члан 56.

Изнад члана 111. додаје се назив, а члан 111. мења се, тако да гласе:

„Начин утврђивања и доспелост пореза код самоопорезивања

Члан 111.

Предузетник који води пословне књиге дужан је да у складу са овим законом у пореској пријави обрачуна:

- 1) порез за порески период за који се пријава подноси (у даљем тексту: коначно обрачунати порез);
- 2) месечну аконтацију пореза за текући порески период.

Обвезник из става 1. овог члана висину месечне аконтације утврђује као једну дванаестину коначно обрачунатог пореза који не садржи порез на капиталне добитке.

Ако је обвезник из става 1. овог члана у пореском периоду обављао делатност краће од дванаест месеци висину месечне аконтације утврђује као количник коначно обрачунатог пореза који не садржи порез на капиталне добитке и броја месеци обављања делатности у претходном пореском периоду.

У случају из става 3. овог члана у број месеци обављања делатности урачунава се сваки месец у којем је обвезник обављао делатност без обзира на број дана обављања делатности у том месецу.

Ако је обвезник из става 1. овог члана аконтативно платио мање пореза од коначно обрачунатог пореза, дужан је да разлику уплати најкасније до подношења пореске пријаве.

Ако је обвезник из става 1. овог члана аконтативно платио више пореза од коначно обрачунатог пореза, више плаћени порез представља аконтацију за наредни период или се обвезнику враћа на његов захтев.

До утврђивања коначно обрачунатог пореза предузетник који води пословне књиге дужан је да плаћа порез у висини месечне аконтације утврђене за претходни порески период.

Ако је висина месечне аконтације утврђена на начин из ст. 2. до 4. овог члана већа, односно мања од месечне аконтације коју је платио у складу са ставом 7. овог члана, обвезник је дужан да месечну аконтацију за текући порески период увећа, односно умањи тако да збир плаћених аконтација од

почетка до краја текућег пореског периода буде једнак као да је од почетка текућег пореског периода плаћао аконтације утврђене на начин из ст. 2. до 4. овог члана.

Обавеза плаћања увећане, односно умањене месечне аконтације из става 8. овог члана настаје у месецу који следи месец у којем је поднета пореска пријава.”

Члан 57.

Члан 112. мења се и гласи:

„Члан 112.

Предузетник који води пословне књиге који у току године започне обављање делатности висину месечне аконтације утврђује сходном применом члана 111. овог закона а на основу података из пореске пријаве коју подноси у складу са чланом 94. став 1. овог закона.

Ако у текућем пореском периоду дође до значајних промена у пословању, пореских инструмената или других околности које битно утичу на висину месечне аконтације предузетник који води пословне књиге може, по подношењу пореске пријаве из члана 111. овог закона, поднети пореску пријаву са пореским билансом, у којој ће исказати податке од значаја за измену месечне аконтације и обрачунати њену висину, најкасније у року од 30 дана по истеку периода за који се саставља порески биланс.

Најкраћи период за који се саставља порески биланс из става 2. овог члана је месец дана.

Предузетник који води пословне књиге може започети плаћање аконтације у складу са пореском пријавом из става 2. овог члана за месец у коме је пријава поднета.”

Члан 58.

Члан 113. мења се и гласи:

„Члан 113.

Обвезник пореза на капитални добитак у пореској пријави исказује податке о цени оствареној преносом права, удела и хартија од вредности и њиховој набавној цени усклађеној у складу са овим законом, право на пореско ослобођење и утврђује висину пореске обавезе.

Ако је обвезник из става 1. овог члана стекао право на пореско ослобођење после подношења пореске пријаве, има право на повраћај плаћеног пореза које се остварује у складу са законом који уређује порески поступак и пореску администрацију.

Обвезник пореза који се у складу са овим законом утврђују самоопорезивањем, осим пореза из става 1. овог члана, у пореској пријави исказује податке о врсти и висини оствареног прихода и друге податке од значаја за утврђивање висине пореске обавезе, као и висину пореске обавезе утврђене у складу са овим законом у зависности од врсте прихода.”

Члан 59.

Члан 114. мења се и гласи:

„Члан 114.

Порези које у складу са овим законом обвезник утврђује самоопорезивањем плаћају се најкасније до истека рока за подношење пореске пријаве.”

Члан 60.

Чл. 115, 116, 117, 118. и 119. бришу се.

Члан 61.

Члан 157. мења се и гласи:

„Члан 157.

За порез по одбитку јемчи солидарно исплатилац прихода.

За порез на приходе од самосталне делатности јемче супсидијарно својом имовином сви пунолетни чланови домаћинства обвезника који у моменту настанка обавезе чине домаћинство обвезника у смислу члана 10. овог закона.

Лице које са или без накнаде преузме део или целокупну имовину којом предузетник обавља делатност јемчи солидарно за обавезе предузетника настале обављањем делатности пре преузимања имовине до висине вредности преузете имовине, а предузетник који престаје да обавља делатност дужан је да пре брисања из прописаног регистра измири све своје пореске обавезе настале током обављања делатности.”

Члан 62.

Чл. 158, 159, 160, 161. и 162. бришу се.

Члан 63.

У члану 166. став 1. тачка 1) брише се.

У ст. 3. и 4. речи: „5.000 до 50.000” замењују се речима: „10.000 до 100.000”.

Члан 64.

У члану 167. став 1. тачка 2) брише се.

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) не састави порески биланс у прописаном року и на прописани начин, односно не поднесе га у прописаном року (члан 50. и члан 93);”

Тач. 7), 8), 9) и 10) бришу се.

У тачки 11) речи: „члан 112. и члан 118” замењују се речима: „члан 109. и члан 112”.

Тачка 12) мења се и гласи:

„12) у прописаном року не изврши уплату пореза на основу пореског биланса или разлику између аконтације коју је платио и пореза који је био дужан да плати по обавези обрачунатој у пореској пријави (члан 94. став 3, чл. 110. и 111. и члан 114).”

Члан 65.

У члану 168. став 1. тачка 1) брише се.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) не обрачуна и не уплати порез самоопорезивањем (члан 100а);”.

У тачки 3) речи: „члан 112. и члан 118.” замењују се речима: „члан 112.”

Члан 66.

У чл. 18, 21в, 21г, 21д, 49, 50, 79, 97, 108, 108а и 108б, речи: „министар финансија”, односно речи: „министар надлежан за послове финансија”, замењују се речју: „министар”.

Члан 67.

Исплатиоци који су до дана почетка примене овог закона извршили исплату дела зараде, односно плате и накнаде зараде, односно плате обрачунавају и плаћају порез на зараде у складу са Законом о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06, 65/06-исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-УС, 93/12 и 114/12-УС) закључно са коначном исплатом те зараде, односно плате и накнаде зараде, односно плате.

Члан 68.

Одредбе овог закона које уређују утврђивање пореза самоопорезивањем примењиваће се од 1. јануара 2014. године.

Изузетно од става 1. овог члана од 1. јула 2013. године утврђивање пореза самоопорезивањем може да примени обвезник који порез плаћа на стварни приход од самосталне делатности који се определи да почев од 1. јула 2013. године исплаћује личну зараду као своје месечно лично примање из члана 22. став 2. овог закона и о томе до 1. јула 2013. године писаним путем обавести надлежни порески орган.

Одредбе члана 2. овог закона примењиваће се почев од 1. јануара 2014. године.

Члан 69.

Коначан обрачун пореза на стварне приходе од самосталне делатности за 2013. годину врши се у складу са одредбама овог закона.

Члан 70.

Одредбе овог закона којима се уређује паушално опорезивање примењиваће се на утврђивање обавезе почев за 2014. годину, осим одредбе члана 23. став 1. тачка 4) овог закона која се примењује од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 71.

На утврђивање годишњег пореза на доходак грађана за 2013. годину примењују се одредбе овог закона.

Члан 72.

Прописи за извршавање овог закона донеће се најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 73.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.